Öllum þeim af fjöldanum af Skagfjörðingum
sem djöfullinn sópaði saman, og át af honum marga —
þeim öllum sem ekki komust heim í himininn,
smurði hann úr hálsbjúgunum, hvörki sinna
miklu fingra sinna, enn varð brant(?) þeir, og hvað
veit og hvíggbrant(?) saman, enn át af þeim skögum(?)
enn smurði öllum skrokkunum uppá sletvana(?)
hina ofbeztu — því þetta er ekki nema sjálfum(?)
því var það vant — sem eigi ætlaðum að segja
að framan, að eigi sömum, í þessum atbur-
-ðunum öllum — að þegar var andsíd(?) gjörsam-
-lega hulið öllum sleðunum, og djöfullinn sv-
-arar sjálfur skjöldlega(?) ansaði kallar í að hvað
spurning — enn lúngaði(?) skyldingi(?) besta tvö sín
sína í skagafjörði, að minnsta kosti að halda
þá með sjer til vítis, í skiptþar(?) — áður enn
hann hlúir að sjá undanvi(?) þeim, þegar djöfullinn
hin umminnentis Landsjöð(?), enn ávjöt, og eignaði
sjer alla þess umbyggjendur; nema "Gölun Gála-
-vo-flakkinum", enn sjást að öllu hann, sem lúiki
og hamlaði helst til útkvöð í útköp(?) sína —
enda hötuður(?) hann og aftsetta í skaðinn, öll
húnum sín, og þrællar og verkfæri sín, og hann líka